
HARJANNEVAN TUULIVOIMAPUISTO KASVILLISUUS- JA LUONTOTYYPPISELVITYS 2022

KAUHAJOKI JA KURIKKA

ILMATAR KAUHAJOKI OY

26.5.2023

SWECO FINLAND OY

Sisältö

1	JOHDANTO.....	1
2	AINEISTO JA MENETELMÄT.....	2
3	KASVILLISUUDEN YLEISKUVAUS	3
3.1	Hankealue	3
3.2	Sähkönsiirtoreitit	10
4	LUONTOARVOT	11
4.1	Natura- ja suojelualueet sekä muut luonnon arvoalueet.....	11
4.2	Arvokkaat luontokohteet	14
	4.2.1 Hankealue	14
	4.2.2 Sähkönsiirtoreitit	17
4.3	Huomioitava lajisto.....	41
	4.3.1 Hankealue	41
	4.3.2 Sähkönsiirtoreitit	42
5	YHTEENVETO JA SUOSITUKSET.....	43
6	LÄHTEET	44

Liite 1. Harjannevan tuulivoimapuiston hankealueen arvokkaat luontokohteet ja lajisto.

1 JOHDANTO

Hankkeessa suunnitellaan tuulivoimapuiston perustamista Etelä-Pohjanmaan maakunnassa Kauhajoen ja Kurikan kaupunkien alueella sijaitsevalle Harjannevan alueelle. Etäisyyttä hankealueen rajalta sekä Kauhajoen että Kurikan keskustaan on yli 20 km. Hankkeen vaihtoehtoisista voimajohtoyhteyksistä yksi (SVE 3) sijoittuu osittain Parkanon kaupungin, eli Pirkanmaan maakunnan alueelle. Tuulivoimapuiston hankealueen pinta-ala on noin 2 500 hehtaaria.

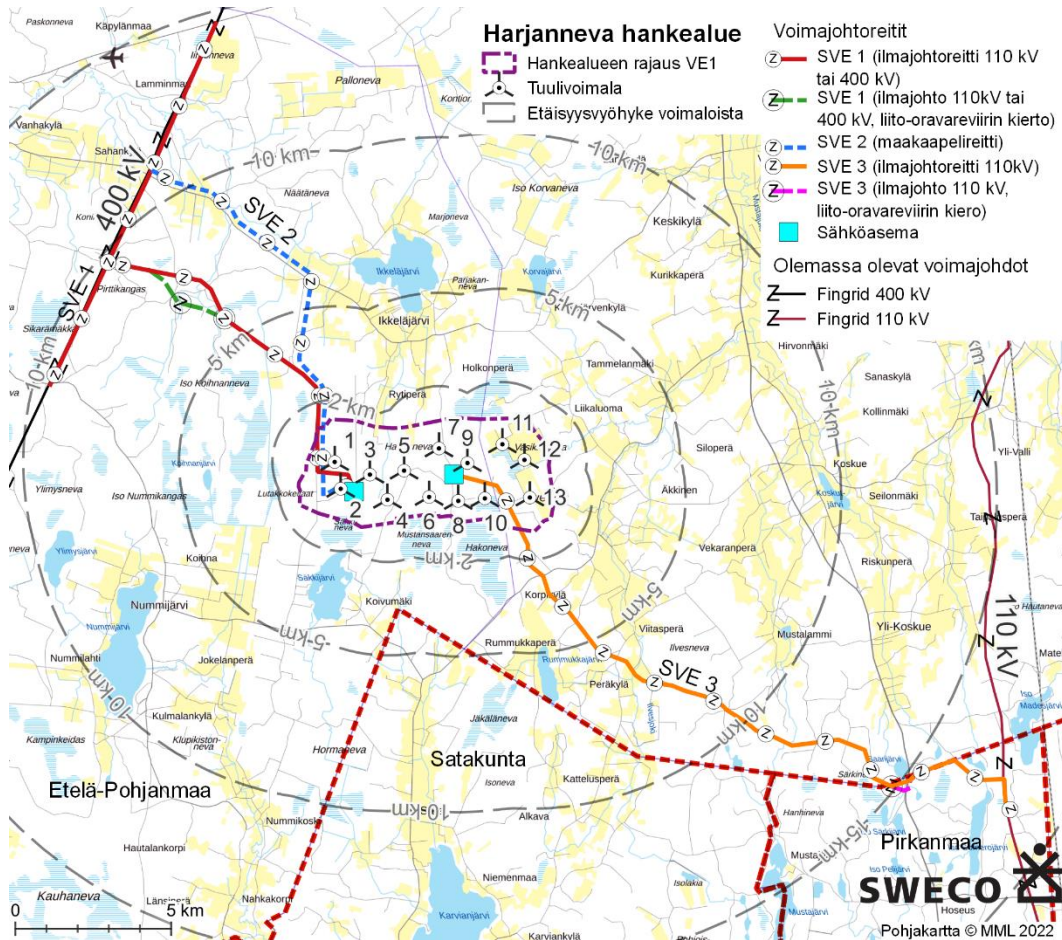
Hankkeen ympäristövaikutusten arvioinnissa tarkastellaan kahta toteutusvaihtoehtoa, jossa toisessa voimaloita on 13 (VE1) ja toisessa yhdeksän (VE2). YVA:ssa tarkasteltu voimaloiden kokonaiskorkeus on 350 m. Tarkempi hankekuvaus on esitetty ympäristövaikutusten arviointiselostuksessa (Sweco Finland Oy 2022).

Tuulivoimapuiston sähköverkkoon liittämisen tarkastellaan kolmea reittivaihtoehtoa, joista vaihtoehdot SVE 1 ja SVE 3 ovat ilmajohtoja ja SVE 2 maakaapeli. Vaihtoehdon SVE 1 osalta tarkastellaan sekä 400 kV:n että 110 kV:n voimajohtovaihtoehtoa ja SVE 3 osalta ainoastaan 110 kV:n vaihtoehtoa. Hankkeen vaihtoehtoisista voimajohtoyhteyksistä kaksi (SVE 1 ja SVE 2) suuntautuu hankealueesta luoteeseen ja kolmas vaihtoehto (SVE 3) itään.

Kasvillisuus- ja luontotyyppiselvitys on osa hankealueelta ja sähkönsiirron reittivaihtoehdoilta laadittuja luontoselvityksiä. Selvitysraportissa kuvataan selvityksissä käytetyt menetelmät, esitellään alueen luonnon yleispiirteet, arvokkaat luontokohteet ja lajisto sekä annetaan suositukset luontoarvojen huomioimiseksi kasvillisuuden ja luontotyyppien osalta.

Luontoselvityksen ovat tehneet Sweco Finland Oy:stä FM biologi Aija Degerman hankealueen osalta ja FT biologi Kalle Rainio sähkönsiirron osalta.

Hankealueen raja- ja sähkönsiirtovaihtoehdot on esitetty seuraavassa kuvassa 1.

Kuva 1. Harjannevan tuulivoimapuiston hankealueen ja sen sähkönsiirtoreittivaihtoehtojen sijainti.

2 AINEISTO JA MENETELMÄT

Kasvillisuus- ja luontotyyppiselvityksessä on kartoitettu luonnonsuojelulain (29 §) suojellut luontotyytit, metsälain (luku 2 11 §) erityisen tärkeät elinympäristöt ja vesilain (10 §) luontotyytit sekä uhanalaiset luontotyytit (Kontula ja Raunio 2018) ja muut luontoarvojen puolesta huomioitavat kohteet. Uhanalaisen (Hyvärinen ym. 2019), luontodirektiivin mukaisen sekä muun huomionarvoisen lajiston esiintyminen on selvitetty olemassa olevan tiedon ja maastokartoitusten perusteella.

Kasvillisuus- ja luontotyyppiselvityksen lähtötietoina on käytetty peruskarttoja, ilmakuvia, Ympäristöhallinnon tietokantoja (mm. Karpalo-karttapalvelu), Metsäntutkimuslaitoksen valtakunnan metsien inventoinnin kartta-aineistoja. Käytössä olivat myös Suomen Lajitietokeskuksen laji.fi-havainnot, joista tietopyyntö on tehty 14.1.2022.

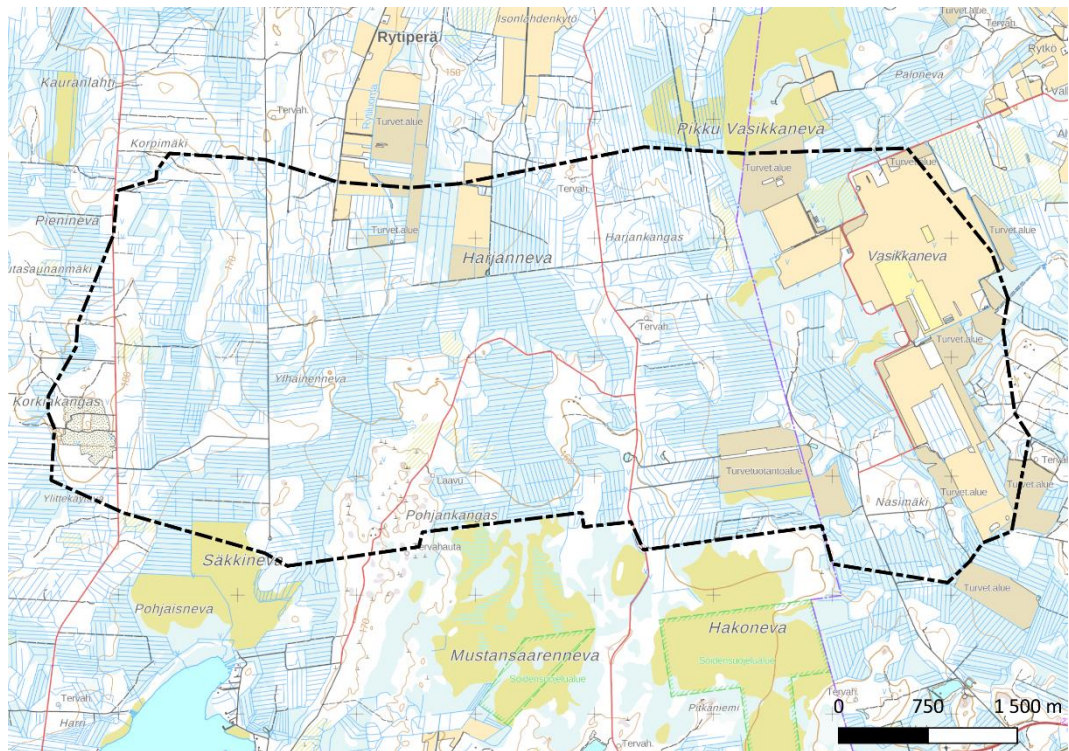
Kasvillisuus- ja luontotyyppikartoitukset on tehty maastokartoituksina hankealueen osalta 20.–23.6.2022 ja sähkönsiirtoreiteiltä 19.–21.7.2022. Maastokartoitukset kohdistettiin esitietojen perusteella alueille, joilla arvioitiin olevan erityisiä luonnon kannalta merkittäviä kohteita ja/tai arvokasta lajistoa. Suunnitellut voimalapaikat ja uudet tieyhteydet huomioitiin tarkasteluissa käytössä olleiden tietojen mukaan. Sähkönsiirtoreiteiltä valittiin selvittävät kohteet esitietojen perusteella. Sekä suunnitellut uudet että olemassa olevat 400 kV sähkönsiirtolinjat selvitettiin molemmin puolin linjaa 50 metrin etäisyydelle asti. Kohteista etsittiin huomionarvoisia kasvilajeja ja selvitettiin luontotyyppit. Arvokkaat luontokohteet ja laji-esiintymät on rajattu kartalle lähtötietojen ja maastokäyntien perusteella ja esitellään kapaleissa 4.2 ja 4.3.

3 KASVILLISUUDEN YLEISKUVAUS

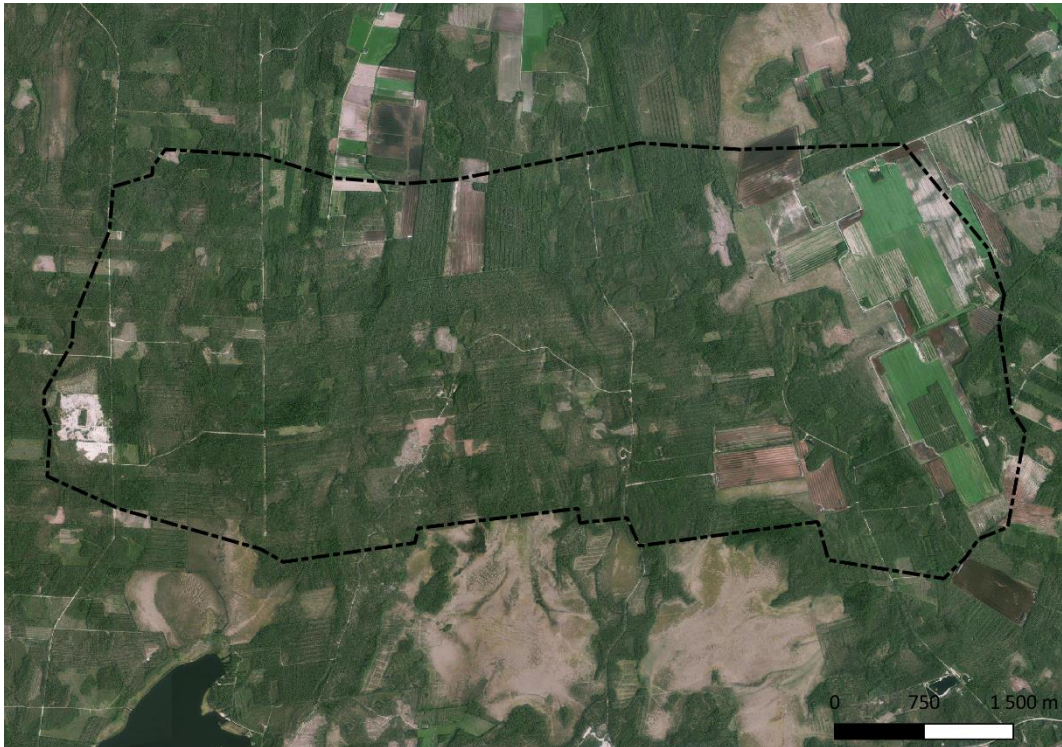
3.1 Hankealue

Hankealue on metsäinen ja hyvin soinen. Lähes kaikki suot ja soistumat on ojitettu. Alueen itäosassa Vasikkanevalla ja alueen pohjoisosassa Harjannevalla suot on kuivatettu turvetuotantoon. Vasikkanevalla on myös viljelykäytössä olevaa peltomaata. Hankealueen eteläpuolella on laajoja luonnontilaisia soita (Kivisalonneva, Mustasaarenneva, Hakoneva), jotka kuuluvat Natura 2000 -verkostoon ja osittain soidensuojeluohjelmaan. Hankealueella on pohjoiseteläsuuntaisia ympäristöään hiukan korkeampia kankaita; Korkiakangas, Tuohimaa, Pohjankangas, Harjakangas ja eteläosassa Nasimäki. Näitä ympäröivät turvemaat, jotka on tehokkaasti ojitettu. Pohjankankaalla on kalliopaljastumia.

Hankealueen rajausta maastokarttapohjalla ja ortokuvassa on esitetty kuvissa 1 ja 2.

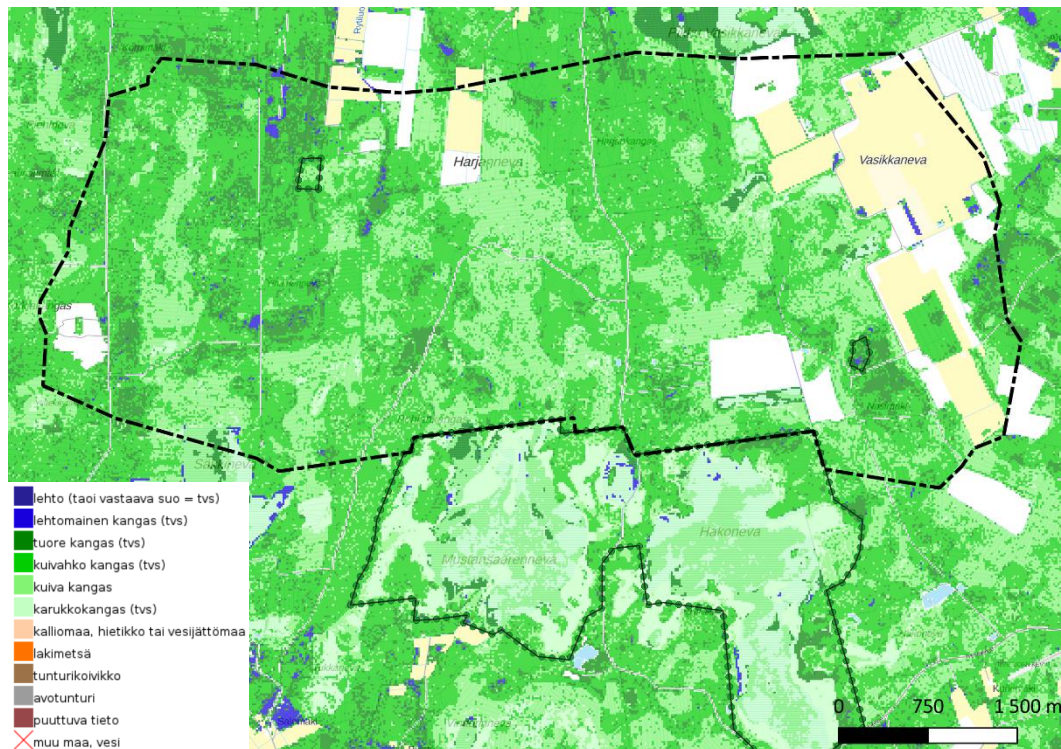

Kuva 2. Hankealueen raja maastokartalla. Alueen pohjois- ja itäosassa on turvetuotanto-alueita ja käytöstä poistuneita alueita ja hankealueen turvemaat on voimakkaasti ojitettu.

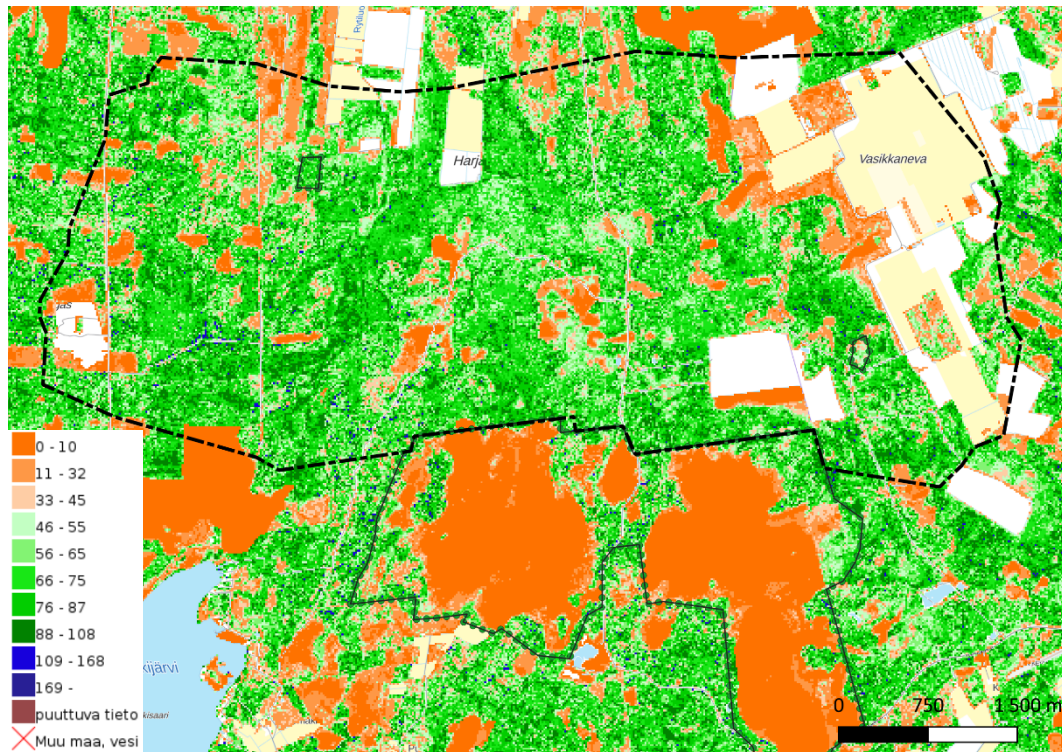

Kuva 3. Hankealue on metsäinen. Alueen etelä- ja pohjoispuolella on laajoja avosoita.

Hankealue on metsätalouskäytössä ja puusto on melko nuorta. Kuusivaltaisia metsiköitä on alueen luoteisosassa, muuten metsä on mäntyvaltaista. Metsätyypeistä yleisin on kuivahko kangas. Tuoretta ja lehtomaista kangasta on Ylhäisennevan ympäristössä hankealueen pohjoisosassa (Metsäntutkimuslaitos, valtakunnan metsien inventointi, Paikkatietoikkuna).

Kuva 4. Hankealueen kasvupaikat Luonnonvarakeskuksen valtakunnan metsien inventoinnin kartta-aineiston (VMVI 2019) mukaan. Hankealue on esitetty mustalla rajauksella ja Mustasaarennevan Natura-alue palloviivalla.

Kuva 5. Hankealueen metsät ovat iältään melko nuoria. Puuttomat suot näkyvät kuvassa yhtenäisinä oransseina alueina. Kuvassa on esitetty Luonnonvarakeskuksen valtakunnan metsien inventoinnin kartta-aineisto (VMVI, puuston ikä 2019). Hankealue on esitetty mustalla rajauksella ja Mustasaarennevan Natura-alue palloviivalla.

Kuva 6. Hankealueen metsät ovat talouskäytössä ja aluetta halkoo useita metsäteitä.

Kuva 7. Vasikkanevan turvetuotantoalue. Kuva Vasikkanevan tieltä suunnitellun voimalan 12 suuntaan.

Kuva 8. Osa entisistä turvesoista on viljelykäytössä. Kuva Vasikkanevan tieltä suunnitellun voimalan 11 suuntaan.

Suunnitellut voimalapaikat sijoittuvat pääosin kangasmaille tai ojitetuille turvekankaille ta-
lousmetsiin.

Kuva 9. Voimalan 1 suunniteltu rakennuspaikka Tuohikankaan eteläosassa sijoittuu mäntykankaalle.

Kuva 10. Voimalan 4 suunniteltu rakennuspaikka Pohjankankaan luoteisosassa.

Kuva 11. Voimalan 6 suunniteltu rakennuspaikka ojitetulla turvemaalla.

3.2 Sähkönsiirtoreitit

Sähkönsiirtoreittivaihtoehdoista hankealueen luoteinen voimajohtoreitti SVE 1 ylittää ojitetuja turvemaita ja metsäisiä kangaita. Reitti ylittää Isoluoman ojan, joka karttatarkastelun mukaan on uomaltaan ainakin osin luonnontilainen vesistö. Reitillä on joitakin ojittamattomia pienialaisia soita (Matolampi). Sähkönsiirtoreitti yhdistyy Ressulanmaalla olemassa olevaan voimajohtoon. Ressulanmaalla on soranottoalueita ja soranotosta syntyneitä lampia. Sahankylässä voimajohtolinjaus ylittää viljelykäytössä olevia peltoja ja Sahankylän pohjoispuolella Haasioluoman, Hosiaisluoman ja Ikkelänjoen. Nämä ovat uomiltaan luonnontilaisesti mutkittelevia vesistöjä. Reitin pohjoispäässä voimalinja ylittää liroonnevan turvetuotantoalueen.

Sähkönsiirtoreittivaihtoehdoista hankealueen luoteinen voimajohtoreitti maakaapelilla SVE 2 kulkee osittain samaa reittiä kuin edellä kuvattu luoteinen voimajohtoreitti SVE 1. Maakaapelireitti erkanee Pieninevan kohdalla ja kulkee Korkiakankaantien ja Ikkeläjärventien vartta Härkärämäkän kohdalle. Teiden varsilla on ojitetuja turvemaita ja metsäistä kangasta. Ikkeläjärventien varressa on myös viljeltyjä peltoja.

Itäisen voimajohtoreitin SVE 3 varrella on ojitetuja soita, kangasmaita ja viljeltyjä peltoja. Hakonevan alueella reitin alkupäässä on osin ojittamatonta suota. Yli-Ilvesjoella reitti ylittää Ilvesjoen. Joen ylityskohta on viljeltyä peltoa. Sen itäpuolella reitti ylittää turvetuotantoalueen. Yli-Kosken lounaispuolella voimajohtoreitti ylittää laajoja avokallioalueita Välvuoren ja Katulanvuoren alueella sekä niiden itäpuolella karttatarkastelun mukaan uomaltaan osin luonnontilaisen Mustaluoman. Avokalliota on myös Lähdetnevan kallion alueella,

Nyrkänmäellä ja Sikamäellä voimajohtoreitin loppupäässä. Reitti ylittää Iso Somerojärven ja Vähä Somerojärven yhdistävän nimettömän karttatarkastelun mukaan uomaltaan luontilaisen ojan.

Sähkönsiirtoreittivaihtoehdon SVE 2 alueella on metsälakikohteita Myllyluoman ja Isoluoman varressa sekä em. Haasionluoman ja Hosiaisluoman varsilla.

Itäinen voimajohtoreitti SVE 3 ylittää metsälakikohteen Välivuorella ja Mustavuoman varressa sekä sivuaa kohdetta Pohjan Korpilammin eteläpuolella.

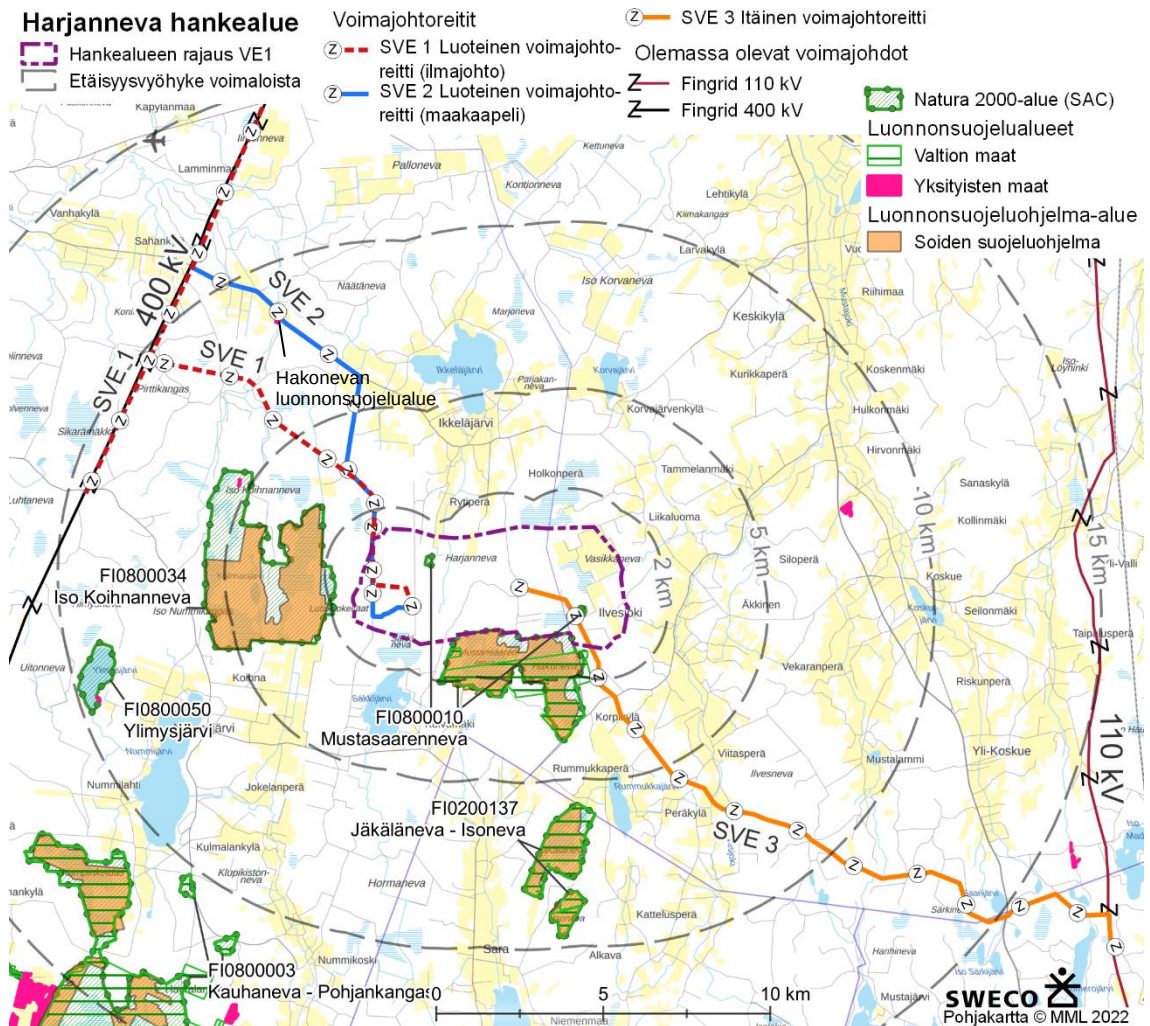
Kiinteistöllä 232-402-7-220, Myllyluoman länsipuolella, on Metsähallituksen hallinnoimalla maalla METSO-kohde, joka sijoittuu lähimmillään 150 metrin päähän reitistä SVE 1 (kohde 12, esitetty jäljempänä kuvassa 18).

4 LUONTOARVOT

Tässä kappaleessa on kuvattu hankealueen ja sähkönsiirtoreittivaihtoehtojen sekä lähialueiden luontoarvojensa puolesta arvokkaat kohteet.

4.1 Natura- ja suojelualueet sekä muut luonnon arvoalueet

Hankealuetta ja sähkönsiirtoreittivaihtoehtoja lähimmät Natura- ja luonnonsuojelualueet sekä luonnonsuojeluohjelmakohteet on esitetty kuvassa alla.

Kuva 12. Natura-alueet ja muut luonnonsuojelualueet.

Hankealuetta lähimmät Natura-alueet ovat Mustasaarenneva ja Iso Koihnanneva. Näistä Mustasaarenneva (SACFI0800010) on suojeltu luontodirektiivin ja Iso Koihnanneva (SACFI0800034 ja SPAFI0800034) sekä luonto- että lintudirektiivin mukaisena alueena.

Hankealue rajautuu eteläreunaltaan Mustasaarennevan Natura-alueeseen. Natura-alueeseen kuuluvista kahdesta pienestä erillisestä osa-alueesta toinen sijoittuu hankealueen itäosaan (Näsimäen lehto) ja toinen hankealueen pohjoisosaan (Rytinevan lettoräme). Hankealueen itäosaan sijoittuva Näsimäen lehto kuuluu lehtojensuojeluohjelmaan (LHO100321). Mustasaarennevasta valtaosa kuuluu soidensuojeluohjelmaan (Mustasaarenneva-Hakoneva, SSO100280), ja Mustasaarennevan eteläosa on suojeltu valtion maiden suojelualueena (Hakonevan-Mustasaarennevan soidensuojelualue, SSA100059).

Mustasaarennevan Natura-alueen pinta-ala on 724 hehtaaria ja alueella esiintyvien direktiiviluontotyyppien pinta-ala on 675 hehtaaria. Luontotyypeistä eniten on keidassoita, aapasoita ja puustoisia soita sekä lisäksi luontotyypejä lähteet ja lähdesuot, luonnonmetsät ja lehdot. Luontodirektiivin liitteen II lajeja alueella ei ole, mutta muina lajeina tietolomakkeella on mainittu susi, karhu ja ilves sekä suoelinympäristöille ominaisia putkilokasvi- ja sammallajeja.

Kuva 13. Mustasaarenneva.

Hankealueen länsipuolella sijaitsee Iso Koihnannevan Natura-alue. Iso Koihnannevan keski- ja eteläosa kuuluu soidensuojeluohjelmaan (Iso Koihnanneva-Lutakkokeitaat, SSO100278). Alueen pohjoisosassa on yksityinen suojelualue Iso Koihnanneva 1 (YSA206496). Natura-alueen pinta-ala on 1 390 hehtaaria ja tästä direktiiviluontotyyppien pinta-ala on 1 673 hehtaaria. Merkittävien luontotyyppi ovat keidassuot ja puustoiset suot, lisäksi esiintyy yhteensä 23 hehtaarin alalla luonnonmetsiä sekä humuspitoisia lampia ja järviä.

Ikkeläjärventien eteläpuolella sijaitsee Hakonevan yksityismaiden suojelualue (YSA243450). Voimajohtoreittivaihtoehtoista maakaapelireitti SVE 2 sijoittuu Ikkeläjärventien varteen. Tien ja suojelualueen välinen etäisyys on kapeimmillaan noin 25 metriä.

Muihin Natura- ja suojelualueisiin on hankealueelta etäisyyttä yli viisi kilometriä.

Muista luonnonympäristön arvokohteista hankealueen ympäristössä ei ole luokiteltuja valtakunnallisesti arvokkaita kallioalueita, kivikoita, moreenimuodostumia tai tuuli- ja rantakerrostumia eikä soidensuojelun täydennysehdoituksen kohteita.

4.2 Arvokkaat luontokohteet

4.2.1 Hankealue

Hankealueen kasvillisuutensa ja luontotyyppiensä puolesta huomioitavat kohteet ovat pienialaisia yksittäisiä luonnon monimuotoisuutta lisääviä kohteita muuten voimakkaasti käsitellyssä metsäluonnossa. Kohteet ovat metsälain mukaisia erityisen tärkeitä elinympäristöjä, niillä esiintyy uhanalaisia luontotyyppisiä tai arvokasta lajistoa tai ne ovat luonnontilaisuutensa vuoksi muuten huomionarvoisia kohteita. Alueella ei esiinny luonnonsuojelulain tai vesilain mukaisia suojeltuja luontotyyppisiä. Kohteet on esitetty kartalla liitteessä 1.

Kohde 1) Metsälakikohde Tuohimaalla

Kohde sijaitsee Tuohimaalla Tuohinevan itäpuolella. Se on Metsäkeskuksen kuviotietojen mukaan metsälain mukainen erityisen tärkeä elinympäristö, suolin ympäristö.

Kohde 2) Rytiluoma, Ojakorpi

Rytiluoman varressa on lyhyellä matkalla luonnontilainen osuus, jossa puron uoma mutkittelee luontaisesti syvällä uomassa. Puron pohja on hiekkaa. Puron varressa metsä on nuorta kuusikkoa. Rytiluoma saa alkunsa hankealueen eteläpuolelta Säkkinen van soilta ja se laskee pohjoisessa Ikkälä järveen. Rytiluoma on lähes koko matkaltaan uomaltaan oikaistu.

Kuva 14. Rytiluoma Ojakorvessa.

Kohde 3) Perkiökorpi

Perkiökorven alueella on muusta hankealueesta poiketen kasvillisuudeltaan rehevää lehtomaista metsää ja korpea. Maaperän rehevyyttä kuvaa kasvillisuus, jossa esiintyy rauhoitettua valkolehdokkia ja lehtokasveja mm. näsiä. Maasto laskee loivasti koillisen suuntaan. Kankaan alaosassa ojitetun alueen reunassa ja osin ojitetulla alueella on lehtokorpea/ruoho- ja heinäkorpea. Perkiökorven alue ei ole luonnontilainen, vaan puustoa on käsitelty. Alueella on myös useita matalia ojia, joita ei ole esitetty pohjakartalla. Tästä huolimatta korpi-/lehtoalue on luonnon monimuotoisuutta lisäävä kohde, vaikka ei täytäkään em. uhanalaisten luontotyyppien määritelmää. Perkiökorpi rajautuu eteläpuoleltaan avohakkuualueeseen. Pohjoispuoleinen alue on voimakkaasti ojitettu.

Kuva 15. Perkiökorpi.

Kohde 4) Pohjankankaan avokalliot

Pohjankankaan lakialueella on hankealueella useita kalliopaljastumia. Osa näistä on Metsäkeskuksen kuviotiedoissa rajattu metsälain mukaisina erityisen arvokkaina elinympäristöinä. Arvokkaina rajatut kalliot ovat puuttomia ja kasvittomia sileitä kallionlakia tai niillä kasvaa puustoa kalliopaljastumien väleissä. Laajimman kallioalueen alueella on vanhempaa ja eri-ikäistä puustoa, lähinnä mäntyä. Kallioita ympäröi tavanomainen talousmetsä, joka on nuorta männikköä. Pohjoisimman ja laajimman silokallion reunalla on laavu ("Kalliolaavu").

Kuva 16. Pohjankankaan kallioalueita.

Kohde 5) Metsälakikohde, suoympäristö

Kohde sijaitsee Pohjankankaan itäpuolella. Se on Metsäkeskuksen kuviotietojen mukaan metsälain mukainen erityisen tärkeä elinympäristö, suoelinympäristö.

Kohde 6) Harvapuustoinen räme

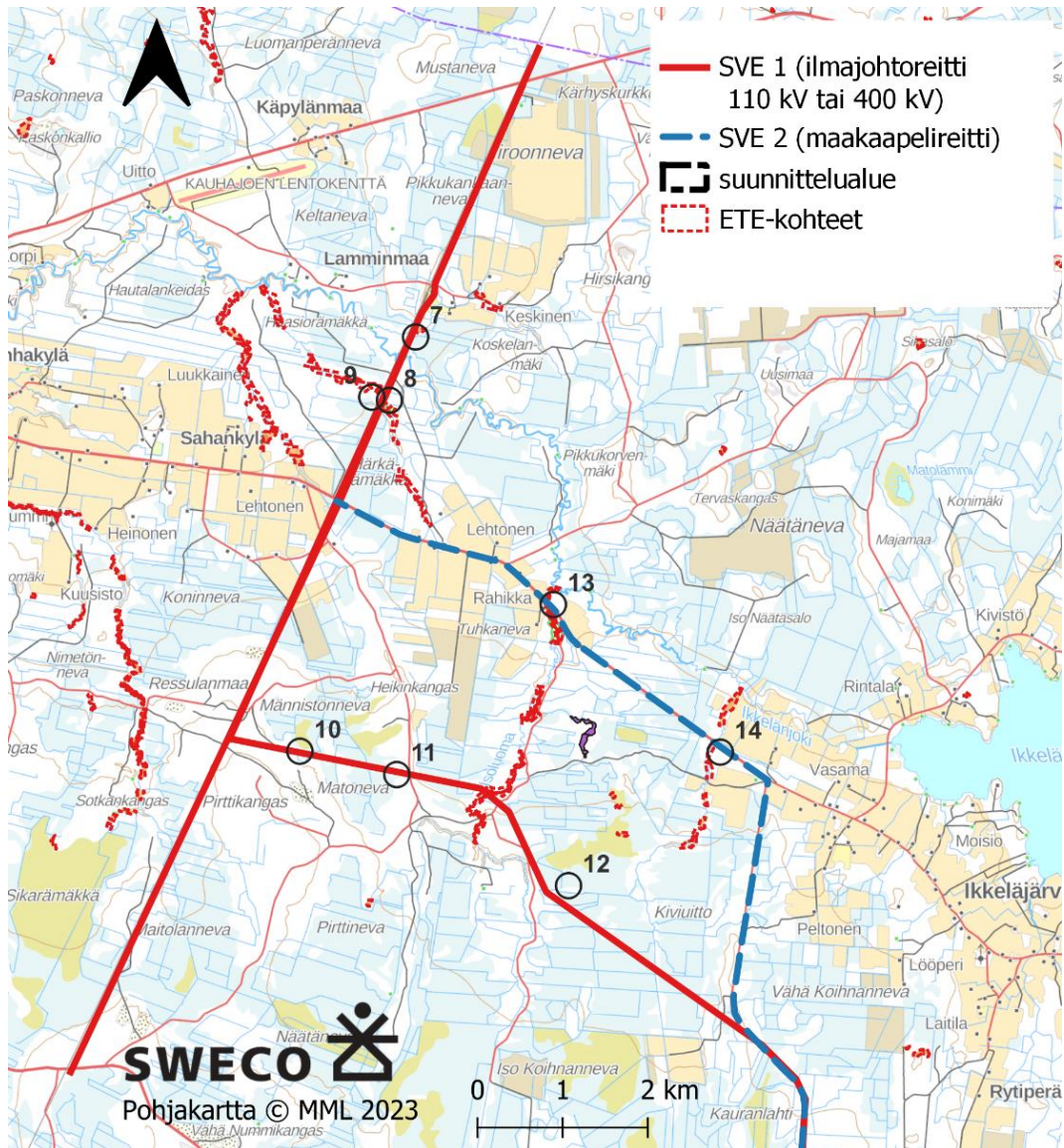
Harjakankaan metsätien länsipuolella on kauttaaltaan ojitusten ympäröimä harvapuustoinen räme. Puusto on mäntyä. Ojitukset ovat kuivattaneet aluetta erityisesti reunoilta, mutta keskiosa on luonnontilaisempi. Suolla on tupasvillärämettä ja reunoilla isovarpurämettä. Hilla kukki kesäkuun maastokäynnin aikaan paikoin melko runsaana. Suomen luontotyyppien uhanalaisuusluokituksessa tupasvillärämeet ovat uhanalaisuudeltaan koko maassa silmälläpidettäviä (NT) ja koko Etelä-Suomessa vaarantuneita (VU).

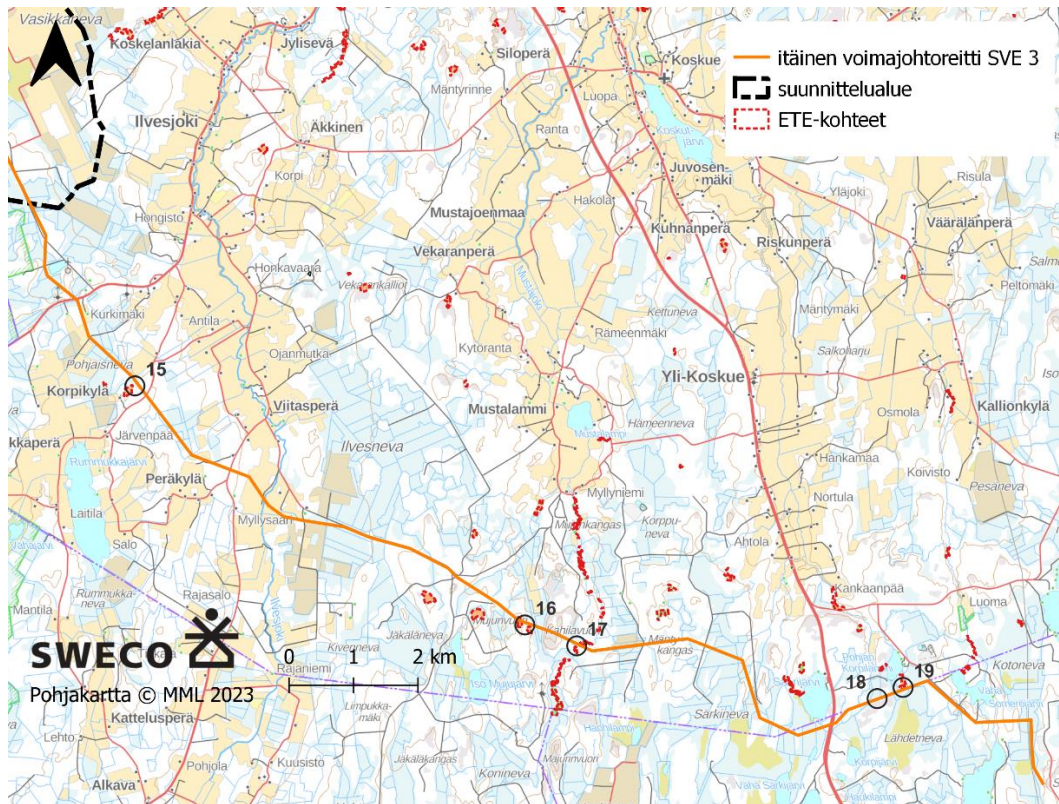
Kuva 17. Harvapuustoinen räme.

4.2.2 Sähkönsiirtoreitit

Sähkönsiirtoreiteille osuvien kasvillisuutensa ja luontotyyppiensä puolesta huomioitavat kohteet ovat pienialaisia yksittäisiä luonnon monimuotoisuutta lisääviä kohteita muuten voimakkaasti käsitellyssä metsäluonnossa. Kohteet ovat metsälain mukaisia erityisen tärkeitä elinympäristöjä, niillä esiintyy uhanalaisia luontotyypppejä tai arvokasta lajistoa tai ne ovat luonnontilaisuutensa vuoksi muuten huomionarvoisia kohteita. Alueella ei esiinny luonnon-suojelulain tai vesilain mukaisia suojeltuja luontotyypppejä. Kohteet on esitetty kartalla kuvissa 18 ja 19.

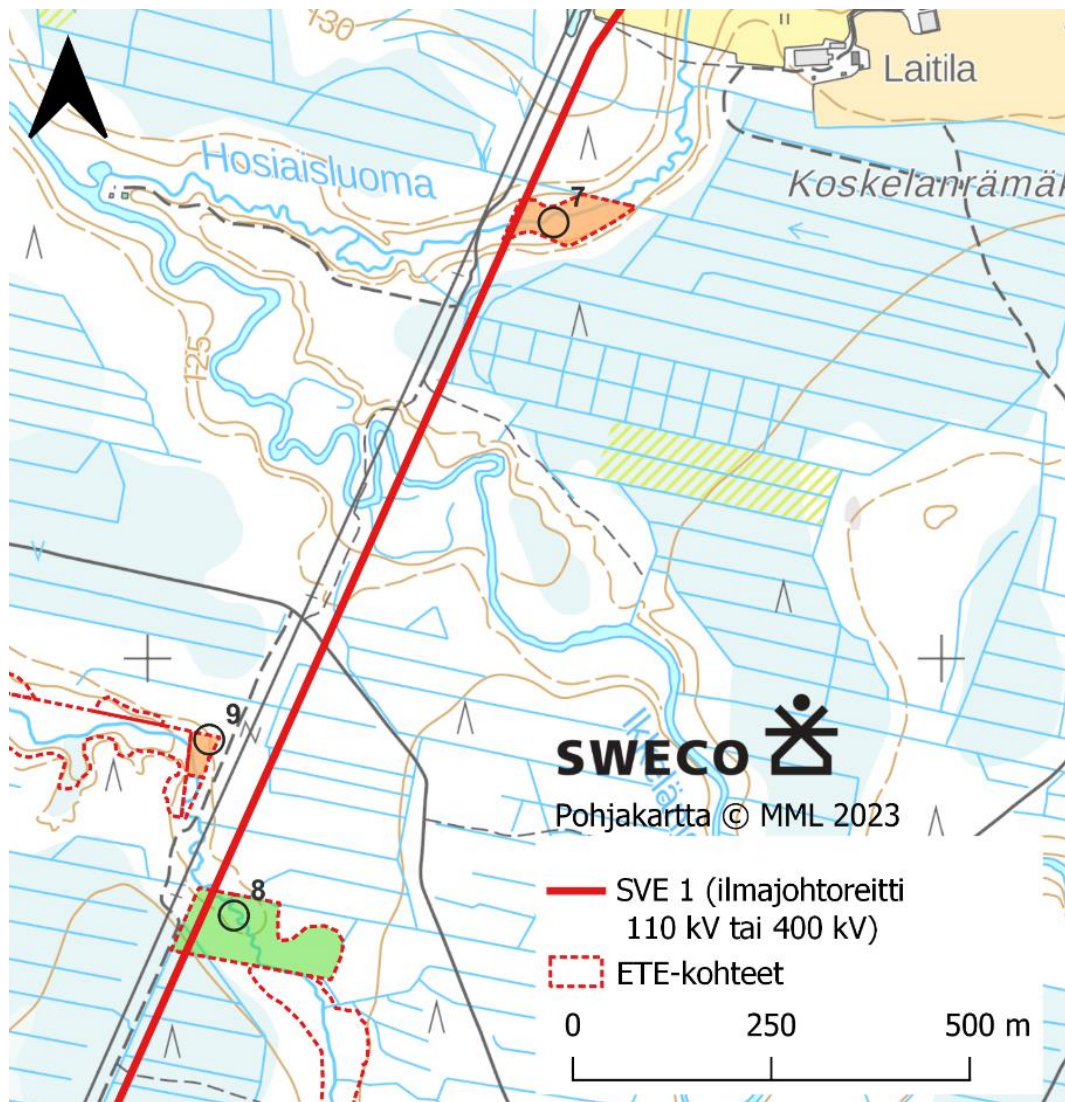
Kuva 18. SVE 1 ja SVE 2 reiteille osuvat arvokkaat luontokohteet on merkitty karttaan numeroituilla ympyröillä.

Kuva 19. SVE 3 reitille osuvat arvokkaat luontokohteet on merkitty karttaan numeroiduilla ympyröillä.

Fingridin 400 kV:n voimajohdon varsi

Välillä Seinäjoki–Ulvila kulkevan Fingridin 400 kV:n voimajohdon varrella olevien arvokkaiden luontokohteiden sijainnit esitetään kuvassa 20.

Kuva 20. Arvokkaat luontokohteet 7–9.

Kohde 7) Metsälakikohde Hosiaisluoman varrella

Hosiaisluoman varrella, olemassa olevan voimajohtolinjan itäpuolella on Metsäkeskuksen rajaama metsälakikohde (pienvesistöjen välittömät lähiympäristöt, kuva 20). Kyseessä on kuusivaltainen 0,61 ha puron varrella kasvava tuore kangasmetsä / korpi. Kohteen puusto on vanhaa ja lahoppuuta on runsaasti. Metsän pohjalla kasvaa mm kurjenjalkaa, suomuurainta, puron varsilla runsaasti virmajuurta.

Kuva 21. Purovarsimetsää Hosiaisluoman metsälakikohteella

Kohde 8) Metsälakikohde Haasioluoman varrella voimalinja-aukean itäpuolella

Metsäkeskuksen rajaama metsälakikohde (pienvesistöjen välittömät lähiympäristöt. kuva 20). Rehevä puronvarsilehto. Valtalajeina puustossa harmaaleppä, kenttäkerroksessa kasvavaa mm. mesiangervoa, nokkosta, virmajuurta ja ketunleipää.

Kuva 22. *Puronvarsilehtoa Haasioluoman metsälakikohteella*

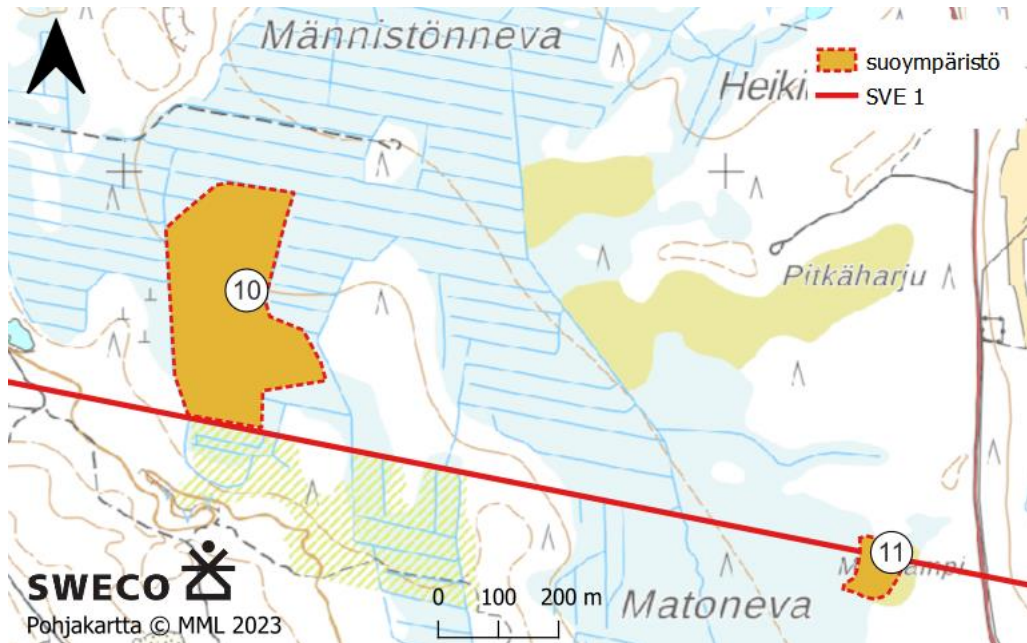
Kohde 9) Metsälakikohde Haasioluoman varrella voimalinja-aukean länsipuolella
Metsäkeskuksen rajaama metsälakikohde (pienvesistöjen välittömät lähiympäristöt, kuva 20). Kuusivaltainen puronvarsimetsä, jossa myös harmaaleppää. Puron varrella runsaasti saniaisia.

Kuva 23. *Haasioluoman metsälakikohde nykyisen voimalinjan länsipuolella.*

Luoteinen voimajohtoreitti SVE 1

Luoteisen voimajohtoreitin SVE 1 varrella tutkittujen kohteiden sijainnit esitetään kuvassa 24.

Kuva 24. Kohteet 10 ja 11 SVE 1 varrella.

Kohde 10) Männistönneva

Suunniteltu siirtolinja sivuaa Männistönnevan etelälaidalla olevaa mäntyrämettä, joka ojittusten takia ei ole luonnontilainen vesitaloudeltaan (kartta kuvassa 24). Suon länsilaidalla, suunnitellun siirtolinjan pohjoispuolella on järeitä tervaleppiä, jotka ovat monimuotoisuuden kannalta arvokkaita.

Kuva 25. *Kookkaita tervaleppiä Männistönnevalla.*

Kohde 11) Matolampi

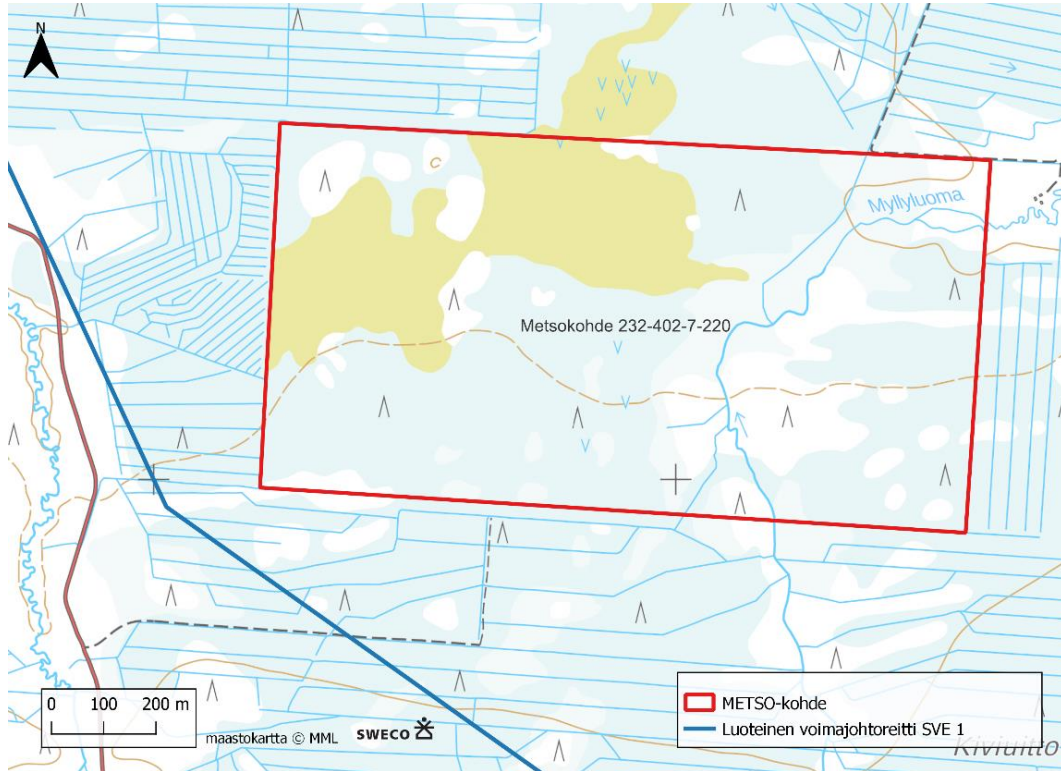
Suolla on tupasvillärämettä ja reunoilla isovarpurämettä. Suomen luontotyyppien uhanalaisuusluokituksessa tupasvillärämeet ovat uhanalaisuudeltaan koko maassa silmälläpidettäviä (NT) ja koko Etelä-Suomessa vaarantuneita (VU). Suon vesitalous on mahdollisesti häiriytynyt laajojen ojitusten takia (kartta kuvassa 24).

Kuva 26. *Tupasvilläräme Matolammella. Taustalla näkyvät Suolakankaan tuulivoimalat.*

Kohde 12) Metso-ohjelmaan liitetty suoalue Myllyluoman länsipuolella

Kohde koostuu pääosin avoimesta mäntyrämeestä, jota reunustaa vanha mäntymetsä, jossa on kohtalaisesti lahoppuuta. SVE 1 kulkee lähimmillään noin 150 metrin päässä kohteesta (kartta kuvassa 27).

Kuva 27. Metso- ohjelmaan kuuluvan kohteen 12 kartta ja luoteinen voimajohtoreitti SVE 1.

Kuva 28. *Metso-ohjelmaan kuuluvan alueen (oikealla puolella, kiinteistö 232-402-7-220. kohde 12) ja talousmetsän raja.*

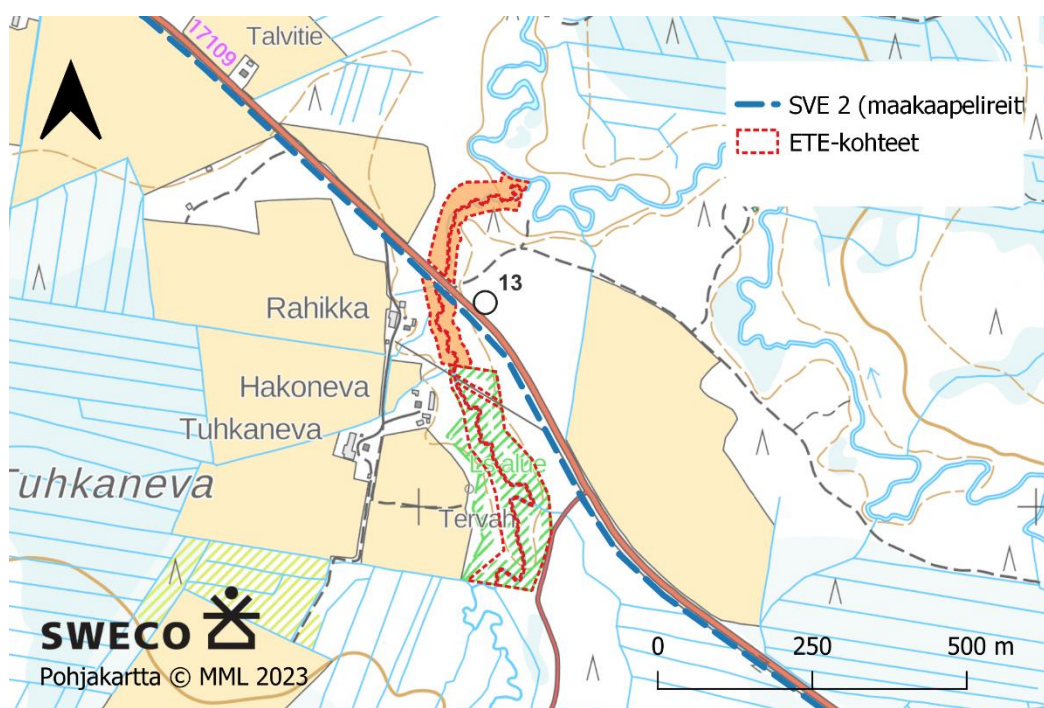
Kuva 29. Mäntyrämettä metso-ohjelmaan kuuluvan kiinteistön 232-402-7-220 lounaiskulmassa (kohde 12).

Luoteinen maakaapelireitti SVE 2

Luoteisen maakaapelireitin SVE 2 varrella tutkittujen kohteiden sijainnit esitetään kuvassa 18 ja jäljempänä tarkemmissa kartoissa. Maakaapeli sijoitetaan tien luiskaan, joten se ei kulje seuraavassa kuvattujen kohteiden läpi.

Kohde 13) Metsälakikohde Rahikassa

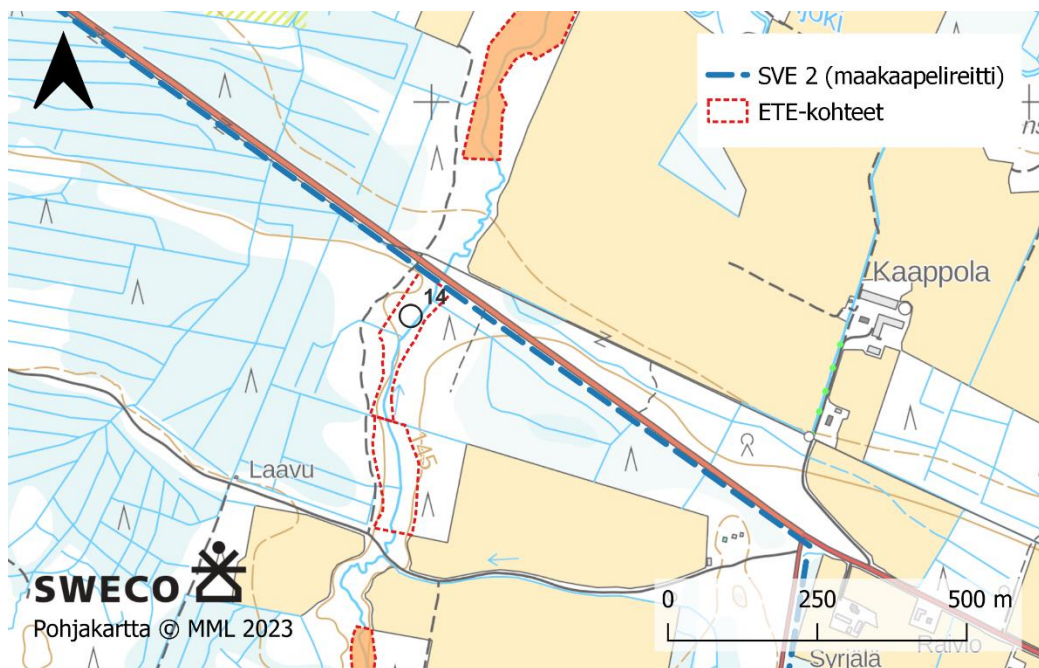
Metsäkeskuksen rajaama metsälakikohde (pienvesistöjen välittömät lähiympäristöt, kuva 30) Isoluoman varrella, Ikkeläjärventien molemmilla puolilla. Puusto on vanhaa ja kuusivaltaista, maaperä hyvin hiekkaista. Puro meanderoi luonnonmukaisesti. Puron varsilla kasvaa myös harmaaleppää ja raitaa. Kenttäkerroksen kasvilajistoon kuuluvat mm. metsäimarre, korpi-imarre, ketunleipä ja alvejuuret.

Kuva 30. Kohde 13, metsälakikohde Rahikassa.

Kohde 14) Metsälakikohde Ikkeläjoen sivu-uomassa

Metsäkeskuksen rajaama metsälakikohde (pienvesistöjen välittömät lähiympäristöt, kuva 31) Ikkeläjoen sivu-uomassa Ikkeläjärventien eteläpuolella. Kuusivaltaista puronvarsikorpea varrella. Puusto on vanhaa ja lahoppuuta on runsaasti. Puro meandroi luonnonmukaisesti. Majavan läsnäolosta tuoreita merkkejä: kaadettuja puita, pieniä patoja ja puron penkkaan kaivettuja onkaloita. Varsinaista pesää ei kuitenkaan löytynyt. Reviiriä asuttaa mahdollisesti yksinäinen yksilö, joka on kaivanut itselleen pesäluolan puron penkkaan. Pato ja majavan kaatamat puut ovat jo muokanneet metsää monimuotoisemman metsän suuntaan. Paikalla olikin mm. peukaloisen poikue. Luonnonvarakeskuksen mukaan Kauhajoella esiintyvä majavalaji on euroopanmajava, joka on luontodirektiivin liitteiden II (var.) ja IV (var.) ja V laji.

Kuva 31.

Kohde 14, metsälakikohde Ikkeläjoen sivu-uomassa.

Kuva 32. *Majavan kaatama haapa ja purouoma, jonka vedenkorkeutta pato säätelee (Kohde 14).*

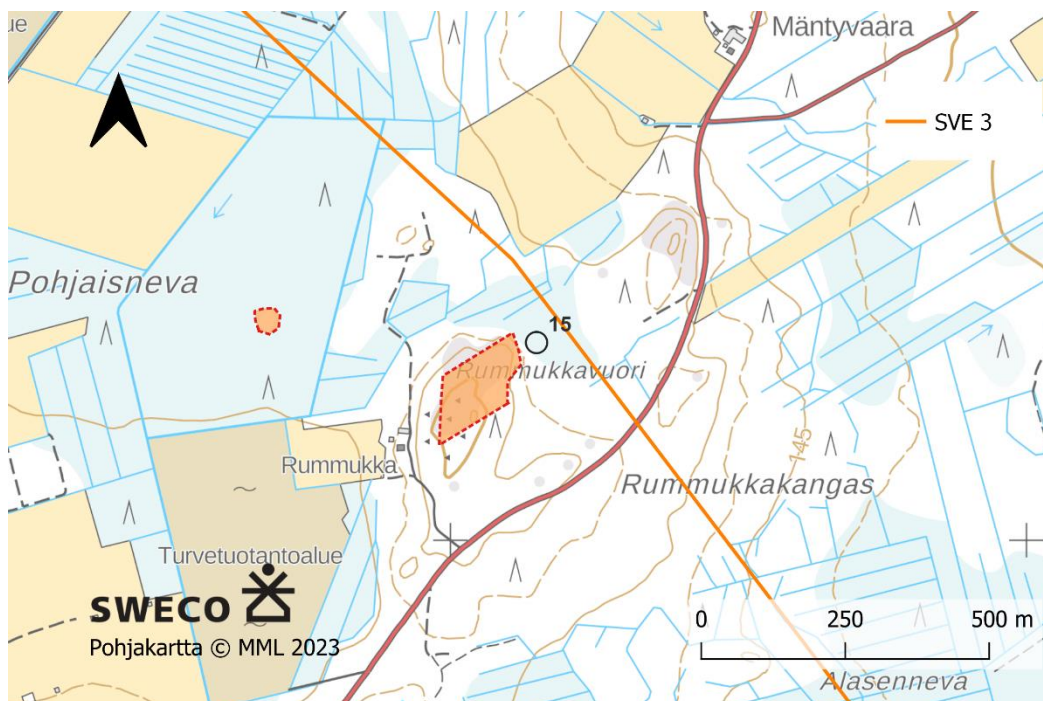
Kuva 33. Majavan pato Ikkeläjoen sivu-uomassa (Kohde 14).

Itäinen voimajohtoreitti SVE 3

Itäisen voimajohtoreitin varrella tutkittujen kohteiden sijainnit esitetään kuvassa 19 ja jäljempänä tarkemmissa kartoissa.

Kohde 15) Kallioalue Rummukkakankaalla

Rummukkavuoren lakialue on mäntyvaltaista kuivaa kangasmetsää. Alue on Metsäkeskuksen kuviotiedoissa rajattu metsälain mukaisena erityisen arvokkaana elinympäristönä (kuva 34). Kalliota ympäröi tavanomainen talousmetsä, joka on pääasiassa nuorta männikköä. Suunniteltu sähkönsiirtolinja kulkee noin 80 metrin etäisyydellä kallioalueen koillispuolella, mikä riittää etäisyydeksi. Luontotyyppi linjan kohdalla on ojitettua, suopursuvaltaista isovarpurämettä.

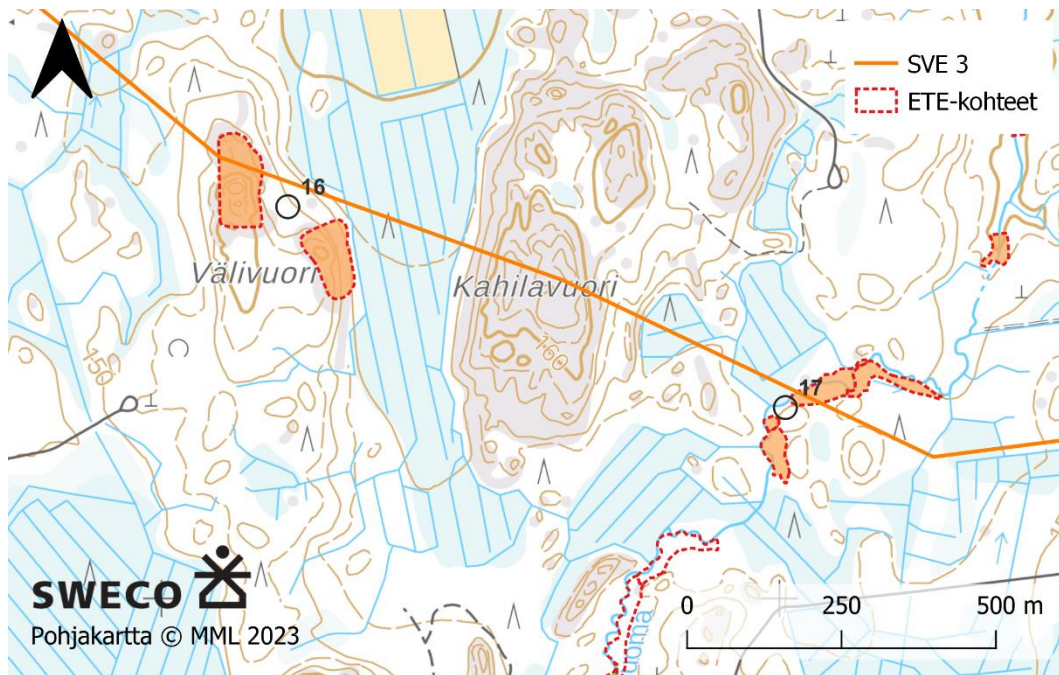
Kuva 34. Kohde 15 Rummukkakankaalla.

Kuva 35. Avaraa kalliomännikköä Rummukkavuorella (kohde 15).

Kohde 16) Metsälakikohteet Vällivuorella

Kaksi louhikkoista kalliomännikkökohtetta Vällivuorella, sisältäen myös avokalliota (kuva 36). Paikalta löytyi mm. metson ulosteita. Metsälakikohteen läheisyydessä kasvoi valko-lehdokki. Suunniteltu voimajohto reitti sijoittuu niin, että se kulkee läntisemmän kohteen läpi. Siirtolinja voisi kuitenkin sijoittaa niin että se kiertää metsälakikohteiden pohjoispuolelta, jonne se on myös helpompi rakentaa, sillä se on hiljattain aukkohakattua tasamaata.

Kuva 36. Kohde 16 Vällivuorella ja kohde 17 Mustaluoman varrella..

Kuva 37. Kalliomännikköä Välivuorella (kohde 16).

Kohde 17) Metsälakikohde Mustaluoman varrella

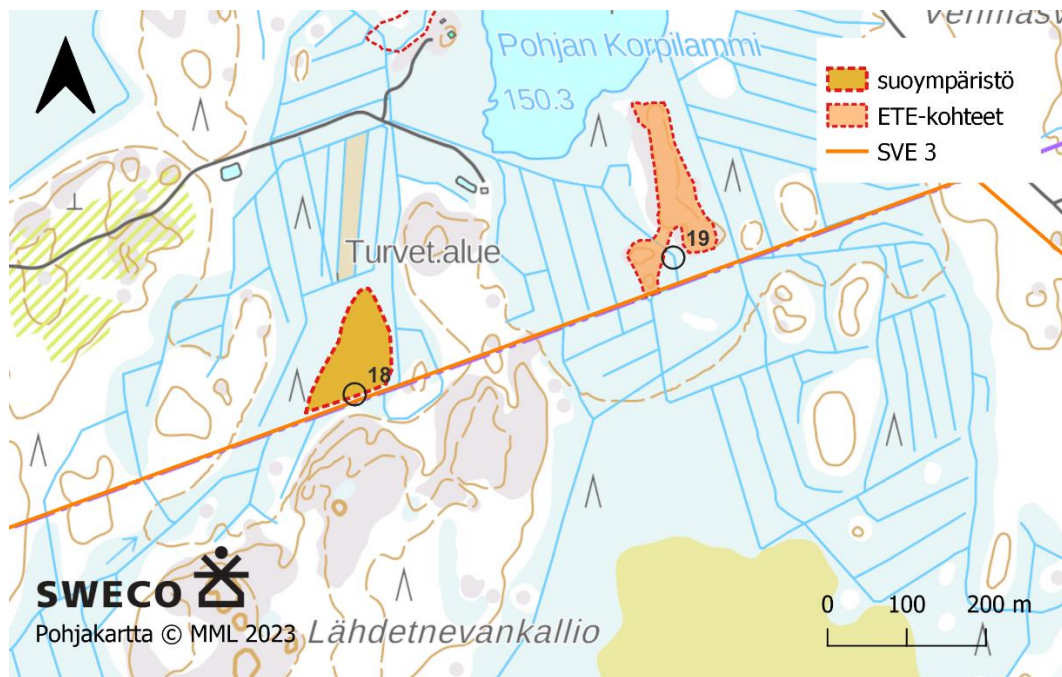
Kohde on uomaltaan luonnontilainen puronvarsi, jonka molemmilla puolilla on hakkuu-aukeaa (kuva 36). Mikäli sähkönsiirtolinja rakennetaan täältä, reitillä oleva vesilain suojamaa puro tulee huomioida niin, että ilmajohto voi kulkea sen yli, mutta sen morfologiaa ei tule muokata. Siirtolinja tulee rakentaa joko kohtaan, jossa metsälakikohteen rajauksessa on aukko, tai sitten kiertää kohde kauempaa.

Kuva 38. *Luonnontilainen Mustaluoman puro (kohde 17).*

Kohde 18) Pienialainen räme Lähdetnevan kallion pohjoispuolella

Lähdetnevan kallion pohjoispuolella on kauttaaltaan ojitusten ympäröimä keskiosastaan avoin tupasvilläräme (kartta kuvassa 39). Reuna-alueiden puusto on mäntyä. Ojitukset ovat kuivattaneet aluetta erityisesti reunoilta. Suomen luontotyyppien uhanalaisuusluokituksessa tupasvillärämet ovat uhanalaisuudeltaan koko maassa silmälläpidettäviä (NT) ja koko Etelä-Suomessa vaarantuneita (VU). Suunniteltu voimajohtolinjaus kulkee rämeen etelälaitaa pitkin.

Kuva 39. Kohde 18 Lähdetnevan kallion pohjoispuolella ja kohde 19 Pohjan Korpilammin eteläpuolella.

Kuva 40. Kohteen 18 tupasvillaräme.

Kohde 19) Metsälakikohde Pohjan Korpilammin eteläpuolella

Kohteella on karua kalliomännikköä (kartta kuvassa 39). Suunniteltu sähkönsiirtolinja sivuaa rajatun metsälakikohteen eteläreunaa. Mikäli sähkönsiirtolinja toteutuu, sen rakentamisessa on vältettävä heikentämästä metsälakikohteen tilaa.

Kuva 41. Kalliomännikköä Pohjan Korpilammin läheisyydessä.

4.3 Huomioitava lajisto

4.3.1 Hankealue

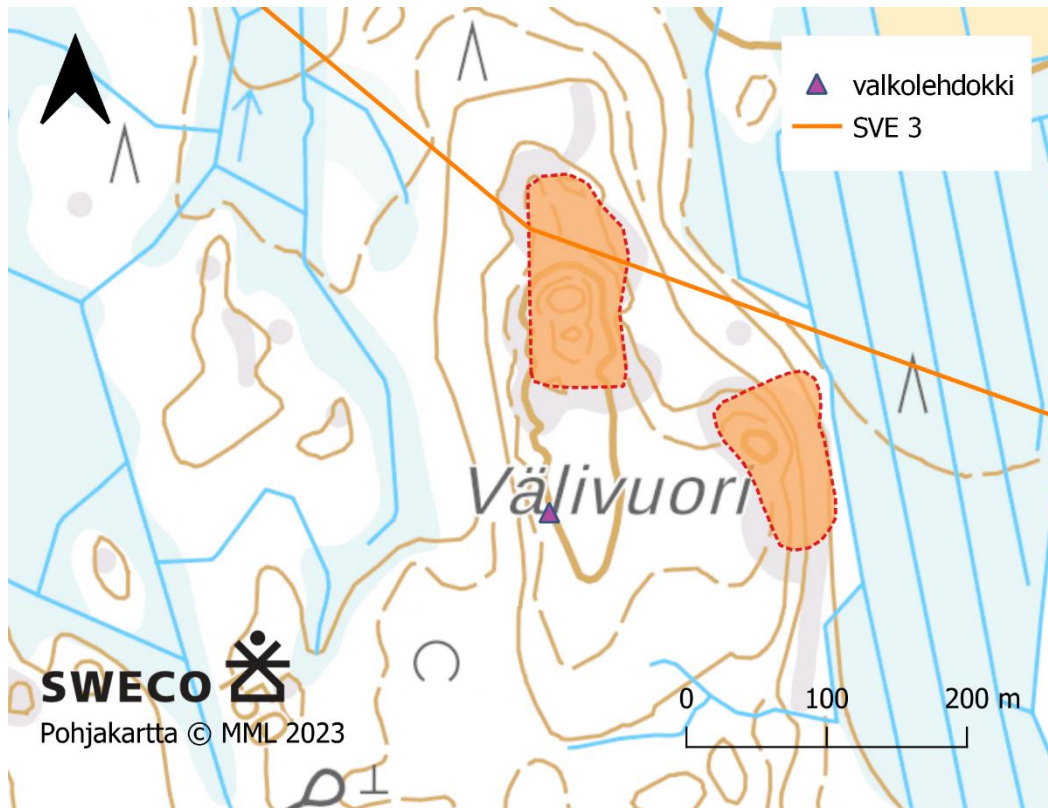
Lajitietokeskuksen laji.fi-tietokannassa (13. ja 16.1.2022) oli havainto luonnonsuojelulain mukaan rauhoitetusta valkolehdokista Näsimäen lehdon luonnonsuojelualueelta. Maastokäynnillä valkolehdokkia havaittiin myös Perkiönkorven arvokkaana luontokohteena rajatulta alueelta. Muuta huomionarvoista kasvilajistoa (uhanalaiset lajit, luontodirektiivin liitteen IV lajit, rauhoitetut, erityisesti suojeltavat) ei maastokäynneillä havaittu. Lajihavainnot on esitetty kartalla liitteessä 1.

Kuva 42. Rauhoitettu valkolehdokki kukassa Näsimäen lehdossa kesäkuussa 2022.

4.3.2 Sähkönsiirtoreitit

Maastokäynnillä havaittiin luonnonsuojelulain mukaan rauhoitettu valkolehdokki Vällivuoren metsälakikohteen läheisyydessä. Muuta huomionarvoista kasvilajistoa (uhanalaiset lajit, luontodirektiivin liitteen IV lajit, rauhoitetut, erityisesti suojeltavat) ei maastokäynneillä havaittu.

Kuva 43. Rauhoitetun valkolehdokin esiintymispaikka Vällivuorella heinäkuussa 2022.

5 YHTEENVETO JA SUOSITUKSET

Hankealueen kasvillisuutensa puolesta suunnittelussa huomioitavia kohteita ovat arvokaina luontokohteina rajatut alueet. Nämä ovat muusta metsäluonnosta erottuvia luonnon monimuotoisuutta lisääviä alueita. Hankealueella kokonaisuutena luontoarvot ovat kasvillisuuden osalta tarkasteltuna melko vähäisiä. Tämä korostaa paikallisesti luonnontilaisimpien kohteiden arvoa. Hankealue on voimakkaassa metsätaloustähtäyksessä ja kasvillisuus on tavanomaista metsäkasvillisuutta. Alueella ei esiinny vanhaa tai luonnontilaista metsää, vaan metsät ovat eri-ikäisiä kasvatusmetsiä. Kaikki alueen suot ja soistumat on ojitettu metsätaloustähtäykseen ja itäpuolen Vasikkaneva ja pohjoisen Harjaneva on otettu turvetuotantoon. Hankealueen eteläpuolella oleva laaja Mustasaarenneva on luonnontilainen laaja suoalue, joka onkin Natura 2000 -ohjelman ja soidensuojeluohjelman kohde.

Suunniteltujen sähkönsiirtolinjojen kasvillisuutensa puolesta suunnittelussa huomioitavia kohteita ovat arvokaina luontokohteina rajatut alueet. Nämä ovat muusta metsäluonnosta erottuvia luonnon monimuotoisuutta lisääviä alueita. Kokonaisuutena tarkasteltuna luontoarvot ovat sähkönsiirtolinjojen reiteillä kasvillisuuden osalta melko vähäisiä. Tämä korostaa paikallisesti luonnontilaisimpien kohteiden arvoa. Siirtolinjojen kohdalle osuvat alueet ovat

enimmäkseen voimakkaassa metsätaloustäytössä ja kasvillisuus on tavanomaista metsäkasvillisuutta. Alueella ei esiinny vanhaa tai luonnontilaista metsää, vaan metsät ovat erikikäisiä kasvatusmetsiä. Kaikki alueen suot ja soistumat on ojitettu metsätaloustäyttöön.

Arvokkaat luontokohteet suositellaan huomioimaan suunnittelussa niin, että niille ei aiheudu rakentamisesta vaikutuksia.

6 LÄHTEET

GTK, Maankamara-karttapalvelu. Osoitteessa:

<https://gtkdata.gtk.fi/Maankamara/index.html>

Hyvärinen, E., Juslén, A., Kemppainen, E., Uddström, A. & Liukko, U.-M. 2019. Suomen lajien uhanalaisuus – Punainen kirja 2019. Ympäristöministeriö ja Suomen ympäristökeskus.

Kontula, T. ja Raunio, A. (toim.), 2018. Suomen luontotyyppien uhanalaisuus 2018: Luontotyyppien punainen kirja. Ympäristöministeriö.

Suomen lajitietokeskuksen tietokanta (laji.fi). Tietopyyntö 14.1.2022

Metsään.fi -karttapalvelu. Osoitteessa: <https://www.metsaan.fi/karttapalvelut>

Metsäntutkimuslaitos. Monilähteisen valtakunnan metsien inventoinnin (MVMI) kartta-aineistot. Karttapalvelu Paikkatietoikkuna <https://kartta.paikkatietoikkuna.fi> (luettu 1.8.2022)

Sweco Finland Oy, 2022. Kauhajoen ja Kurikan Harjannevan tuulivoimapuisto. YVA-selostus. Ilmatar Kauhajoki Oy.

Vesilaki <https://www.finlex.fi/fi/laki/ajantasa/2011/20110587>

Ympäristöhallinnon karttapalvelu Karpalo. Osoitteessa: <https://www.wp2.ymparisto.fi/KarpaloSilverlight/>

KASVILLISUUS- JA
LUONTOTYYPPISELVITYS

Arvokkaat luontokohteet ja lajisto

suoympäristö

kallio

luonnontilainen uoma

lehto/korpi

rauhoitettu kasvilaji

silmläpidettävä laji

erityisesti suojeltava laji

luontodirektiivin liitteen IV laji

Pohjakartta MML 2022, aineistot SYKE ja Metsäkeskus 2022

25.11.2022 SWECO

